

PEYGAMBERLERİN SONUNCUSU*

Bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-râhîm,

Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû!

Aziz ve sevgili Akra dinleyicilerim!

Mevlid Kandiliniz mübarek olsun! Bu güzel geceleri minarelerde kandillerle nurlandırıp ışıretlediğimiz için, bu gecelere *kandil* denilmiş. Rasûlüllah SAS Efendimiz'in doğumunun tes'îdi, sene-i devriyesi olan bugün, sizler ve bizler ve bütün Ümmet-i Muhammed için, İslâm alemi için hayırlı olsun!

Allah-u Teâlâ Hazretleri, o en sevgili kulu, Habîb-i Edîbi Muhammed-i Mustafâ'sının hürmetine, bizleri dünya ve ahiretin hayırlarına erdirdin... Afv ü mağfiret eyleyip, rızasına, rahmetine vâsıl eylesin... Cennetiyle, cemâliyle müşerref eylesin...

a. Alemlere Rahmet Oluşu

Muhterem kardeşlerim!

Biliyorsunuz Peygamber SAS Efendimiz 570 veya 571 Senesinin Nisan ayında –bu konuyu inceleyen bazı Mısırlı alimler 571 senesini tercih etmişler– 20 Nisan günü, pazar gününü pazartesiye bağlayan gecede –tabii İslâmî mantığa göre, biz buna pazartesi gecesi diyoruz– Rebîü'l-evvel ayının 12'sinde dünyaya teşrif eylemişler. Allah-u Teâlâ Haz-

---

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

retleri cümlemizi şefaatine nâil eylesin...

Tabii kitapların Peygamber SAS Efendimiz'le ilgili rivayetleri muhtelif, alimlerin, çeşitli rivayetleri var. Rebîü'l-evvel ayınının 8'i diyenler de var, 12'si diyenler de var ve yıl olarak da farklı ifadeler kullananlar olmuş, 570, 571, hatta daha farklı, oldukça farklı seneler söyleyenler var. 571 Yılıının 20 Nisan'ında bir pazarı pazartesiye bağlayan gece dünyaya geldiği, umûmiyetle kabul edilen bir husus...

Peygamber SAS Efendimiz tabii, alemlere rahmet olarak

indirilmiş, gönderilmiş, vazifelendirilmiş bir yüce insan. Kur'an-ı Kerim böyle buyuruyor. *Bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-râhîm:*

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

(الأنبياء: ١٠٧)

(*Ve mâ erselnâke illâ rahmeten li'l-âlemîn*)
“Biz seni irsal etmedik, elçi olarak, rasûl olarak göndermedik, ancak ve ancak alemlere rahmet için gönderdik, rahmetimizden, rahmet olarak gönderdik. Başka bir sebeple değil, ancak rahmet olarak gönderdik.” (Enbiyâ, 21/107) buyruluyor.

Tabii bu *rahmet* sözü, bizim Türkçemizde bugün anladığımız mânâdan başka bir mânâyâ, merhamet mânâsına geliyor. Alemlere, insanlara, cinlere, mahlûkâta merhametinden, Allah-u Teâlâ Hazretleri Peygamberimizi vazifelendirip göndermiş.

Yâni acıması neden? Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin âlemlere acıması neden? Eğer doğru yolu bulamazlarsa insanlar, hak yol üzere, Allah'ın razı olduğu din üzere yürüyemezlerse, yaşayamazlarsa, doğru imana sahip olamazlarsa ahiretleri mahvolacak, ebedî mahrûmiyete uğrayacaklar. Ebedî şakâvete düşecekler, ebedî azab görecekler. Allah-u Teâlâ Hazretleri Erhamü'r-râhimîn olduğu için, kullarının iyiliğini istediği için, peygamber göndererek onları ikaz ediyor.

Onun için, Peygamber SAS Efendimiz'in iki mühim vasfı var. Pek çok olan isimleri, vasıfları arasında iki tanesi bu yönden zikredilmeye değer, önemli:

Birisi *beşîr*; Peygamber SAS Efendimiz müjdecî, müjdeleyici bir peygamber. Neyi müjdeliyor? Allah'a itaat edenleri, iman edenleri, amel-i sâlih işleyenleri, Allah'ın emrine uygun yaşayıp, şu dâr-ı dünyada hayat imtihanını başarılı geçirenleri, kazananları cennetle müjdeliyor. Cennete gideceklerini bildiriyor:

“—Onlar cennete gidecekler, ebedî saadete erecekler, sonsuz nimetlere sahip olacaklar, sonsuz bahtiyarlıklara gark olacaklar!” diye bir müjde, muazzam bir müjde... Çok büyük bir haber bu, çok önemli bir haber!

Bir de bunun karşı tarafı var: *Nezîr*. Yâni inzar edici, ihtar edici, ihbar edici, ikaz edici peygamber. Yâni:

“—Ey kullar! Eğer Allah'ın emirlerini tutmazsanız, Allah'ın emirlerini dinlemezseniz, iki cihanda mahvolursunuz, perişan olursunuz.

Hem dünyanız kaos içinde, zulüm içinde, fitne fesad içinde, anarşi içinde huzursuz geçer. Hem dünyanız mahvolur, hem ahiretiniz mahvolur. Aman, Allah'ın yolundan ayrılmayın! İyi ve faziletli, kâmil insanlar olun!" mânâsına. Tabii ikaz edici, uyarıcı, ihtar edici, korkutucu vasfı.

Bu iki vasıf da tabii insanlara faydalı, insanları kötü âkıbetten kurtaran, iyi sonuçlara ulaştıran. İşte bu vazifeleriyle Peygamber SAS Efendimiz Allah'ın merhametini temsil ediyor insanlara. Allah'ın merhametine nâil olmak, rahmetine ermek, kurtulmak için Rasûlüllah SAS Efendimiz'e ittibâ etmesi lâzım insanların! Onun için. Peygamber SAS rahmetullahtır, Allah'ın rahmetidir insanlara. Onu peygamber seçip göndermiş.

Tabii biliyorsunuz, şöyle çok geniş perspektiften meseleyi ortaya koymak gerekirse; Allah-u Teâlâ Hazretleri şu çevremizde hayranlıkla, hayretle temâşâ ettiğimiz muhteşem kâinatı yaratmış. Başımızı kaldırıyoruz geceleyin, yıldızlarla dolu, esrârengiz, harika, romantik bir gök yüzü... Lacivert bir zemin üzerinde pırl pırl, nûrânî, mücevher gibi yıldızlar... Çeşitli boylarda, çeşitli görünümelerde gök cisimleri; Güneş, Ay, yıldızlar, seyyâreler, sâbiteler... Muhteşem bir fezâ! Sonra çevremize bakıyoruz, dünyamıza bakıyoruz; çeşit çeşit tecelliler, çeşit çeşit mahlûkat, çeşit çeşit varlıklar görüyoruz.

Bunların hepsi Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin yarattığı, sanatının, kudretinin eseri olan mahlûkat... Bütün bunların hepsi içinde en şerefli mahlûkat, eşref-i mahlûkat, —eşref, en

şerefli demek— en şerefli mahlûkat insanoğlu. İnsanoğlu kâinatın adeta bir özeti, hulâsası, küçük nümûnesi... Bir küçük kâinat gibi muazzam ve muhteşem bir yaratık.

Kur'an-ı Kerim'den gene delilimiz var bu hususta, *bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm*:

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ

وَالْبَحْرِ

(الإسراء:٧٠)

(*Ve lekad kerremnâ benî âdeme ve hamelnâhüm fi'l-berri ve'lbahr*) “Biz Ademoğullarını mükerrem, müşerref, şerefli, kıymetli, soylu, asaletli mahlûklar kıldık. Onları, çeşitli nakil vasıtaları ile karada ve denizde taşıdık.” (İsrâ, 17/70) buyruluyor ve karada, denizde onların hizmetine varlıkların verildiği bildiriliyor.

Çevremizdeki bütün varlıklar içinde, şeref bakımından en kıymetli olan biz insanoğullarıyız. Allah-u Teâlâ Hazretleri bize iman ihsan etmiş. İman ile en şerefli oluyoruz. İman da tabii akıllı insanlar için bahis konusu. Akıl, o bakımdan çok önemli bir ikram oluyor. Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin bize verdiği türlü nimetler içinde en önemlisi akıl...

Bu akıl ile Allah-u Teâlâ Hazretleri'ni bulabiliyoruz. Kulluğumuzu idrak edebiliyoruz ve güzel kulluk yapmayı başarabiliyoruz. Allah'ın verdiği bu güzel meziyet sayesinde, bu güzel kabiliyetle. Allah-u Teâlâ Hazretleri hepimizi akl-ı selimden ayırmasın...

Biliyorsunuz, akıllar çok da herkesin bir akılı var. Hatta herkes aklını çok beğenir, “Benim aklım herkesin aklından üstündür.” diye düşünür. Tabii bu yanlış. Çünkü etrafındaki insanların hepsini tanıması mümkün değil. Neler vardır çevresinde insanın, her konuda kendisinden nice nice ileri insanlar vardır. Ama, işte herkes kendi aklıyla öğünür de, fakat akıllar da normal çalışmıyor.

Ayna nedir? Ayna, sen karşısına geçtiğin zaman, senin görüntünü aksettiren bir aksettirici düzlem. Ama aynalar da güzel yapılmazsa insanları düzgün göstermez. Yüzünü eğri gösterir, yamuk gösterir, kırışık gösterir, buruşuk gösterir... Demek ki, ayna olmak yetmiyor; aynanın düz olması, mükemmel olması, sağlam olması gerekiyor.

Akıl olması da yetmez; aklın da *akl-ı selîm* olması lâzım. *Selîm* ne demek? Yâni aklî rahatsızlıklardan, muhakeme bozukluklarından, gayr-i ilmî yanlışlıklardan, yanlış çalışmadan, yanlış istikâmete yönelmeden kurtulmuş olan akıl demek.

Allah, akl-ı selîmi ihsan etmişse bir insana, o akl-ı selîm doğru çalışarak gerçekleri görüp, Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin varlığını, birliğini anlayabiliyor. Dağın başında da olsa, çölde de olsa, bir mağaranın içinde de olsa, medeniyetin hiç gelmediği bir adada tek başına yaşayan bir kimse de olsa; bebekken oraya düşmüş, annesi babasıyla, gemiyle, kayıkla veyahut uçaktan paraşütle atlayarak düşmüş, hiç bir şey bilmiyor bir insan... Hiç kendisine kitap gelmemiş. Dünyadaki gelişmelerden, medeniyetlerden,

indirilen kitaplardan, gönderilen peygamberlerden haberdar olmasa bile bir insan, Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin varlığını, normal akıl meziyetiyle anlamak zorunda... Bu onun boynunun borcu, ona farz.

Allah'ı doğru anlayamazsa, algılayamazsa, bulamazsa, bilemezse, müşrik olursa, kâfir olursa, gâfil olursa cezâsını çekecek. Bulması lâzım, arif olması lâzım, mü'min olması lâzım, Allah'a güzel kulluk etmesi lâzım!

Eşref-i mahlûkat, akıl sayesinde, iman sayesinde insandır. İmanlı insanların içinde de, insan neslinin içinde de, *benî Âdem* diyoruz. *İbn* çocuk demek Arapça'da, *benî* de çocuklar demek. *Benî Adem*, Ademin evlâtları, çocukları... Âdemoğullarının da tabii en kıymetlileri, Allah'ın seçtiği güzel kullar... Allah çünkü her şeyin en güzelini yaratır. Her şeyin en güzelini bilir, en doğrusunu bilir. Onun için, Allah'ın seçtiği kulları, seçkin kulları, peygamberleri, muhakkak ki onlar da en kıymetli insanlar, insanların en yüksekleri...

Adem Atamız AS'dan başlamış, nice peygamberler, Nuh AS, İbrâhîm AS, Mûsâ AS, İsâ AS... gelmiş geçmiş amma bunların hepsinin üzerinde, hepsinden daha şerefli olarak Allah-u Teâlâ Hazretleri, Seyyidü'l-mürselîn olarak, yâni gönderilen

peygamberlerin seyyidi olarak, baş tâcı olarak, en üstünü olarak Peygamber SAS Efendimiz'i seçmiş. Kendisinin Habîb-i Edîbi eylemiş.

b. Peygamberlerin Önderi

Tabii, biz bu hususta, Peygamber SAS Efendimiz'in hadis-i şeriflerini okuyalım! Peygamber SAS Efendimiz'e sahabe-i kiram sorarlardı: “— Yâ Rasûlallah biraz kendinden bahsetsen. Yâni neler neler anlatıyorsun yâ Rasûllah bize...” diye düşünürlerdi sahâbe-i kirâm, *rıdvânu'llâhi teâlâ aleyhim ecmaîn...* “Geçmişten bahsediyorsun, eski ümmetlerin hatalarından, günahlarından, maceralarından; peygamberlerin ahvâ-linden, kıssalarından, âriflerden, zâlimlerden, kâfirlerden bahsediyorsun. İstikbâlden bahsediyorsun, ileride olacakları anlatıyorsun... Her şeyin doğru, her şeyin güzel! Neler biliyorsun, neler bildirmiş Allah sana, elhamdü lillâh! Biraz da kendinden bahsetsen, bizi bilgilendirsen bu hususta.” diye sorarlardı Rasûlüllah Efendimiz'e, zaman zaman. Onun için, Peygamber Efendimiz tebessümle, onların bu isteklerine cevap olmak üzere kendisi hakkında zaman zaman, bazı bilgileri ifade buyurmuşlar. Ben onlardan bazılarını okumak istiyorum size.

Buyuruyor ki Peygamber SAS Efendimiz, İbn-i Asâkir ve edDârimî'nin Câbir RA'dan rivayet ettiğine göre:¹

أَنَا قَائِدُ الْمُرْسَلِينَ وَلَا فَخْرَ، وَأَنَا خَاتَمُ النَّبِيِّينَ

¹Taberânî, *Mu'cemü'l-Evsat*, c.I, s.61, no:170; Dârimî, *Sünen*, c.I, s.40, no:49; Heysemî, *Mecmaü'z-Zevâid*, c.VIII, s.456, no:13924; Beyhakî, *el-İ'tikad*, c.I, s.173, no:151; Câbir RA'dan. *Kenzü'l-Ummâl*, c.XI, s.404, no:31883; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.VII, s.31, no:5729.

وَلَا فَخْرَ، وَأَنَا أَوَّلُ شَافِعٍ وَمُشَفِّعٍ وَلَا فَخْرَ

(الدارمی، کر. عن جابر)

RE. 151/2 (*Ene kàidü'l-mürselîne ve lâ fahra, ve ene hâtemü'nnebiyyîne ve lâ fahra, ve ene evvelü şâfiun ve müşeffain ve lâ fahra*)

Bu kısa bir hadis-i şerif. Size seçtiğim çok hadis-i şerifler var tabii, bir tanesi bu. Buyurmuş ki Efendimiz:

(*Ene kàidü'l-mürselîn ve lâ fahra*) “Ben peygamberlerin önderiyim, onları sevk edip sürükleyecek lideriyim, onların en başında gelen kimseyim. (*Ve lâ fahra*) Öğünmek yok, Allah takdir eylemiş, beni bu makama Allah-u Teâlâ Hazretleri uygun görmüş. Beni bu şekilde o yaratmış.”

Ama bütün peygamberler, hepsi Peygamber Efendimiz'in maiyyetinde ve onun arkasında. Evet.

وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّنَ عَلَىٰ بَعْضٍ

(الإسراء: ٥٥)

(*Ve lekad faddalnâ ba'da'n-nebiyyîne alâ ba'd*) buyruluyor Kur'an-ı Kerim'de: “Peygamberlerden bazısını diğerlerine üstün kılmıştır. Hepsi aynı şeref seviyesinde, hepsi aynı rütbede değil. Rütbeleri farklı... Peygamber ama, hepsinin de kendine göre rütbeleri farklı.” (İsrâ, 17/55)

Kàid, Arapça'da bir de komutan mânâsına gelir. O bakımdan rütbe kelimesini de burada severek

kullanıyorum. Peygamberlerin rütbesi en yüksek olanı... Yâni diyelim ki bir ordunun en yükseği kimdir? İşte generallerdir. Generallerin en yükseği de onların başına seçilmiş olan da genelkurmay başkanıdır, komutan, başkomutandır. İşte, “Ben peygamberlerin baş komutanıyım; (ve lâ fahra) öğünmek yok.”

Tabii *kàid*, *kàde-yekùdü* filinden sevk eden mânâsına geldiğinden, ahirette de, mahşer yerinde de insanlar hesap görecekler; Allah tarafından hesapları görülecek, hesabı yaşayacaklar. Onlar sonra ehl-i cennet, eh’l-i cehennem ayrıldıktan sonra ehl-i cennet tabii cennete gidecek ama, ilk başta Peygamber SAS Efendimiz olarak gidecek.

Cennetin kapısına ilk varan Peygamber-i Zîşân’ımız SAS olacak. Hadisi-i şerifte buyruluyor ki:²

آتَى بَابَ الْجَنَّةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَأَسْتَفْتِحُ، فَيَقُولُ
الْخَازِنُ: مَنْ أَنْتَ؟

فَأَقُولُ: مُحَمَّدٌ. فَيَقُولُ: بِكَ أَمْرٌ لَا أَفْتَحُ لِأَحَدٍ

² Müslim, *Sahîh*, c.I, s.188, no:197; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.III, s.136, no:12420; Abd ibn-i Humejd, *Müsned*, c.I, s.379, no:1271; Abdullah ibn-i Mübârek, *Zühd*, c.I, s.119, no:400; İbn-i Ebî Àsım, *Evâil*, c.I, s.62, no:10; Begavî, *Şerhü’s-Sünneh*, c.VII, s.447; Ebû Avâne, *Müsned*, c.I, s.138, no:418; İbn-i Asâkir, *Mu’cem*, c.I, s.462, no:955; Enes ibn-i Mâlik RA’dan. *Kenzü’l-Ummâl*, c.XI, s.532, no:31890; *Keşfü’l-Hafâ*, c.I, s.I, no:2; *Câmiü’lEHâdîs*, c.I, s.9, no:1.

قَبْلَكَ

(م. حم. وعبد بن حميد عن أنس)

RE. 3/1 (*Âtî bâbe'l-cenneti yevme'l-kıyâme*)
“Cennetin kapısına ben vardığım zaman, (*feesteftihu*) onun açılmasını isteyeceğim. (*Feyekülü'l-hâzin*) Cennetin bekçisi Hâzin isimli melek, soracak: (*Men ente?*) “Kimsin sen?” diyecek. Ben de: (*Ene muhammedün*) “Ben Muhammed'im! Allah'ın habîbi, ahir zaman peygamberi Muhammed'im.” diyeceğim. O zaman cennetin bekçisi meleğin, Rıdvân'ın cevabı şu olacak: (*Bike ümirtü en lâ efteha kableke*) “Yâ Rasûlallah! Senden evvel bu kapıyı başka birisine açmamakla emrolunmuştum, onun için soruyorum. Buyur, gir!” diyecek ve cennetin kapısını bana açacak.”

Onun için, buradaki *kâid* kelimesi o mânâyı da hatırlatıyor insana. Peygamberler Efendimiz'in arkasında, Peygamber Efendimiz tâ en önlerinde cennetin kapısında hayal edin! (*Ve lâ fahra*) diyor Efendimiz tabii, tevazuun da şâhı. Her şeyin sultanı, şâhı olduğu gibi tevazuun da sultanı olduğundan (*ve lâ fahra*) diyor. “Öğünmek yok. Allah'ın bir takdiri. Hamd edilecek bir şey. Bundan öğünmek yok.” diyor. Sonra:

c. Peygamberlerin Sonuncusu

(*Ve ene hâtemü'n-nebiyyîn*) “Ben peygamberlerin hâtemiyim, yâni sonuncusuyum. Bu peygamberlerin bir sözü tamam olup da mühürlenip bitiren, onu mühürleyen, sona erdiren en sonuncu, yâni Allah'ın en sonuncu elçisiyim.”

Tabii bu da çok önemli sevgili dinleyiciler! Biliyorsunuz, dünya üzerindeki dinî cereyanları takip ederseniz... Burada tabii fezaya biz gerçekleri söylediğimiz için, radyo dalgaları fezaya yayılıyor. Herkesin duyma imkânı da var. İsteyen radyosunu ayarlar, duyar. Çeşit çeşit cereyanlar var ama, bu inançla ilgili cereyanlar insanın aklının işi değildir. Yâni insan kendi aklından kalkıp da “Ben bir dinî cereyan uyduracağım.” derse tabii sapıtır, şaşırır.

Şimdi çeşitli sapık insanlar çıkıyor da, bu peygamberlik müessesesi konusunda edebe uymayan, dine, imana sığmayan garip garip şeyler söylüyorlar. Burada Efendimiz’in: “Ben hâtemü’n-nebiyyîn’im!” demesi önemli. “Peygamberlerin en sonuncusuyum.”

Peygamberlerin evveli Adem AS, en sonuncusu, en sonda geleni de Peygamberimiz Muhammed-i Mustafâ SAS. Arasında da nice nice peygamberler geçmiş ama en sonuncusu Peygamber Efendimiz... Ondan sonra, kalkıp birisi de “Ben de peygamberim” diye çıkarsa nedir? Yalancıdır. Müseylemetü’l-Kezzab gibi... Zamanımızda da bu çeşti abuk sabuk şeyleri söylenler oluyor. O bakımdan bu da çok önemli. Peygamberlerin hâtemi...

Hâtem, tabii aynı zamanda mühür mânâsına geldiği gibi yüzüğün üstüne konulan, yerleştirilen kıymetli taş gibi bir mânâyâ da gelir. O bakımdan da güzel çağrışımlar yaptırıyor zihnimize bu kelimeler. Sanki peygamberlerin böyle mücevher gibi, yüzüğünün üstündeki taş gibi yâni; yüzüğün üstündeki taş, yüzüğün öbür

taraflarından kıymetli olduğu gibi Peygamber Efendimiz de öyle bir mücevher gibi... Beşer ama beşer gibi değil. Nasıl elmas da bir taştır ama diğer taşlar gibi değil. Yâkut da bir taş ama kıymetli taş, yâni çok kıymetli taş, onun gibi...

Peygamber Efendimiz peygamberlerin sonuncusu olduğunu bildiriyor. (*Ve lâ fahra*) “Tabii, bir öğünme bahis konusu değil.”

Kıyamete kadar Peygamber SAS Efendimiz’in hükmü devam edecek.

“—Pekiye daha önce gelmiş olan, geçmiş olan peygamberlerin ümmetleri başka başka ülkelerde, o peygambere bağlı olarak yaşıyorken Peygamber Efendimiz geldikten sonra ne yapmaları lâzım? Meselâ açıkça söyleyelim, yahudilerin ne yapması lâzım? Hristiyanların ne yapması lâzım?”

Bizim dinler tarihi profesörü rahmetli kardeşimiz Hikmet Tanyu söylerdi:

“—Zerdüşť dininin kurucusu da aslında bir peygambermiş.” diye.

Bir takım kitaplarda okumuştum, Yunanlılarda bu Sokrates, kendisine bir meleğın geldiğini ve Allah’ın birliğini kendisine söylediğini; onun için Yunanlıların *politeist*, çok tanrılı dinlerine karşı çıktığını, o yüzden de öldürüldüğünü anlatır menkabeler.

Ona soruyorlar:

“—Sen bunları nereden çıkartıyorsun böyle? Bizim toplumumuzun bu tanrılarına, putlarına niye karşı çıkıyorsun?” diye sordukları zaman,

“—Bunu bana bir melek geliyor, söylüyor.” dediğine göre, belki o da bir peygamber.

Sonra Hindistan’daki Buda, belki o da bir peygamber, gönderilmiş bir peygamber...

İşte onlara bağlı insanlar ne yapacaklar? Hepsi şimdi Peygamber SAS Efendimiz’e tâbi olacaklar. Çünkü hepsini gönderen Allah... Hepsi Allah’ın elçisi, Allah’ın rasûlü...

Binâen aleyh, dünya üzerinde menşei hak olan, ilâhî din olan ve öğreticisi Allah’ın gönderdiği peygamber olan bütün inançlar, o

inançların sahiplerinin hepsi gelecek, Peygamber SAS Efendimiz’e tâbi olacak artık. Neden? Allah onu göndermiş, onu en son peygamber olarak göndermiş ve “Ona uyun!” buyurmuş.

أَطِيعُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُوا الرَّسُولَ

(محمد: ۳۳)

(*Etîu’llàhe ve etîu’r-rasûl*) “Allah’a itaat edin ve Rasûlüllah’a itaat edin! Peygamberiniz Muhammed-i Mustafâ’ya itaat edin!” (Muhammed, 47/32) diye buyurmuş.

Şimdi burada, bir büyük paragraf açmak gerekiyor muhterem kardeşlerim! Tabii ben bunu söyledim. Derler ki:

“—Sen müslümansın da işte tarafgirlik yapıyorsun.”

Hayır! Bir kere tarafgirlik yapmayız. Hak neyse hakkı söylemek vazifemiz. Âlim olarak, araştırmacı olarak hakkı söylemek vazifemiz. Körü

körüne hiç bir alim taassub yapmaz. Taassub yapmayız da, onlara kendi kitaplarında böyle bir peygamberin geleceği bildirilmiş. İşte işin en güzel, en enteresan, en önemli olan tarafı bu... Yâni hristiyanlık kaynaklarında, Peygamber Efendimiz'in geleceği müjdelenmiş. Peygamber Efendimiz'in zamanından önceki bütün insanlar "O peygamber kimdir, ne zaman gelecek?" diye bekliyorlardı ahir zaman peygamberi diye.

Yahudilerin Tevrat'ında bildirilmiş Peygamber SAS Efendimiz'in geleceği. Yahudiler biliyorlar ve bekliyorlar ve müşrik Araplar'a söylüyorlardı: "—Bir peygamber gelecek. O geldiği zaman şirki biz tepeleyeceğiz." diyorlardı.

Tabii tâbi olsalardı, beraber tepeleyeceklerdi ama; tâbi olmayıp da inkâr edince, onlar tepelemediler. Mü'minler Peygamber Efendimiz'in etrafına toplandı. Şirki onlar dağıttı. Maalesef onlar da reaksiyoner, mutaassıb, rijit gruplar olarak kaldılar. Yanlış yaptılar çünkü Mûsâ AS Allah'ın peygamberiyse, ondan sonra gelen İsâ AS da Allah'ın peygamberidir, İsâ AS'dan sonra gelen Muhammed-i Mustafâ AS da Allah'ın en son Peygamberi ve "herkesin ona uyması lâzım!

İşte bu gerçeği, bu muazzam gerçeği bütün cihana şimdi radyodan söylüyoruz, fezadan yayılıyor. Sorumluluk bizden gidiyor, dinleyenlere geliyor.

Dinleyenler bu gerçekleri görünce, duyunca ellerini vicdanlarına koyacaklar ve Allah'ın emrine uyacaklar. Allah'a dönecekler, Allah'ın isteğine dönecekler. Allah'ın peygamberini, en

son peygamberini, en son mesajı kabul edecekler, ona tâbi olacaklar, doğru yola girecekler. Puta tapmayı, taassuba saplanıp çamurda kalmayı bırakacaklar. Bâtıl inançları düzeltecekler çünkü inançlar şaşırıldığı, bozulduğu için Allah yeni bir peygamber gönderiyor. Yâni, mutlak gerekli de ondan gönderilmiş oluyor.

Binâen aleyh, yeni mesaja, Allah'ın yeni haberine kulak vermeleri lâzım. Kendi hatalarını anlamaları için bu şart... O bakımdan bu Hâtemü'n-nebiyyîn sıfatı da çok önemli. Evrensel bir sıfat. Önemli bir sıfatı Peygamber SAS Efendimiz'in. Bunun üzerinde bütün insanların düşünmesi lâzım.

(Ve ene evvelü şâfiun ve müşeffaun ve lâ fahra)
“Övünmek yok ama ben ilk şefaati edecek olan kimseyim ve şefaati de ilk kabul olunacak kimseyim.”

Şâfi', şefaati eden demek. *Müşeffa'* da şefaati makbul olan, yâni Allah tarafından şefaati kabul olunan. Hani herhangi bir sıradan, lâletâyin, selâhiyetsiz, bilgisiz, Allah'ın râzı olmayacağı bir kimse kalkıp da:

“—Yâ Rabbi, şunu affet, bunu mağfiret et...” dese;

“—Sen kim oluyorsun? Otur aşağı!” denilir ama; *müşeffa'*, yâni şefaati makbul olan, kabul edilen, geçerli olan, şefaati selâhiyetine mazhar olmuş olan, o şerefe sahip olan insan demek.

Evet, Peygamber SAS Efendimiz'in şefaati vardır. Bu hadis-i şeriften de görülüyor, Kur'an-ı Kerim'den de biliniyor:

مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ

(البقرة: ٢٥٥)

(Men ze'llezî yeşfeu indehû illâ bi-iznih)
“Allah’ın indinde, onun müsaade ettiklerinden başka kim kalkıp da şefaath etmeye kalkabilir? Ancak onun müsaade ettikleri şefaath edebilir.” (Bakara, 2/255) denildiğine göre, Kur’an-ı Kerim’de de şefaath-i peygamberî, Peygamber Efendimiz’in şefaathi, peygamberlerin şefaathi bildirilmiştir. O bakımdan, Peygamber Efendimiz’in de şefaath hakkı olduğunu, bu hadis-i şeriften sevinerek öğreniyoruz. Çünkü hani o sıfat bize yönelik bir sıfat. Biz onun ümmeti olduğumuz için, “Efendimiz’e şefaathçilik verilmiş, şefaath etme hakkı verilmiş ve şefaathi de makbul ve müteber, müşeffa’ Peygamber Efendimiz, şefaathi makbul olan bir kimse, ne mutlu!” diye seviniyoruz. Çünkü bize şefaath edecek. Dileriz ki Allah-u Teâlâ Hazretleri bizi onun iltifatından, şefaathinden, sevgisinden, rızasından, sünnetinden, yolundan, yanından ayırmasın. Ahirette komşu eylesin.

d. Ademoğullarının Efendisi

Tabii böyle onun güzel sözleri açılınca, bir tane daha hadis-i şerif hiç olmazsa okuyayım zaman dolmadan. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuş ki:³

³ Tirmizî, *Sünen*, c.V, s.308, no:3148; İbn-i Mâce, *Sünen*, c.II, s.1440, no:4308; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.III, s.2, no:11000; Ebû Saîd el-Hudrî RA’dan.

İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.XIV, s.398, no:6478; Abdullah ibn-i Mes’ud

أَنَا سَيِّدُ وَلَدِ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَلَا فَخْرَ؛ وَبِيَدِي
لِوَاءُ الْحَمْدِ، وَلَا

فَخْرَ؛ وَمَا مِنْ نَبِيٍّ يَوْمَئِذٍ آدَمُ فَمَنْ سِوَاهُ، إِلَّا تَحْتَ
لِوَائِي؛ وَأَنَا

أَوَّلُ مَنْ تَنْشَقُّ عَنْهُ الْأَرْضُ وَلَا فَخْرَ؛ وَأَنَا أَوَّلُ
شَافِعٍ وَأَوَّلُ مُشَفِّعٍ

وَلَا فَخْرَ

(حم. ت. حسن، ه. عن أبي سعيد)

RE. 152/2 (*Ene seyyidü veledi âdeme yevme'l-kıyâmeti ve lâ fahra*) “Kıyamet gününde insanlar mahşer yerinde toplandıkları zaman ben Ademoğullarının seyyidi olacağım! Öğünmek yok ama, hepsinin başkanı, hepsinin en üstünü, en şerefli si olacağım, vaziyet böyle.

(*Ve bi-yedî livâü'l-hamd ve lâ fahra*) Elimde Livâü'l-Hamd olacak.” Yâni Hamd Sancağı, Rasûlüllah SAS'in elinde olacak, başında dalgalanacak. O Hamd Sancağı'nın gölgesinde Adem AS ve bütün peygamberler, Adem AS'dan İ sâ AS'a kadar bütün peygamberler,

RA'dan. Ebû Ya'lâ, *Müsned*, c.XIII, s.401, no:7493; Abdullah ibn-i Selâm RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XI, s.530, no:31882; *Keşfü'l-Hafâ*, c.I, s.15, no:11; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.VII, s.25, no:5712.

sıddıklar, şehidler, salihler orada, o bayrağın altında toplanacaklar. O böyle dalgalanırken yükseklerde, Peygamber Efendimiz'i seven, ona hürmet eden, ona âşık olan, onun adını bilen bütün mü'min, sâlih, âbid, zâhid, Allah'ın mü'min kulları onun gölgesinde, onun altında toplanacaklar. Bütün peygamberler, sıddıklar, şehidler, sâlihler, mü'minler Livâü'l-Hamd'in Hamd Sancağı'nın altında toplanacaklar.

Allah-u Teâlâ Hazretleri bizi de Efendimiz'in livâü'l-hamd'i altında, onun sancağı altında, onun yanibaşında, onun yanında, izinde, arkasında, onun grubunda, onunla beraber olmaya muvaffak eylesin, o kıymet gününde...

(Ve lâ fahra) “Öğünmek yok, iftihar yok, gerçek bu.” diye Efendimiz yine tevâzuan o sözü yine buyurmuş.

(Ve mâ min nebiyyin yevme izin âdemü femem sivâhü illâ tahte livâî) Bakın burada benim demin açıkladığım şeyi kendisi buyuruyor Peygamber Efendimiz:

“Hiç bir peygamber yoktur ki o gün, Adem AS ve ondan sonraki bütün peygamberlerin hepsi...” Evet onlar Peygamber Efendimiz'den önce gelmişler dünyaya ama, hiç birisi eksiksiz hepsi nerede olacak? *(İllâ tahte livâî)* “İşte benim bu Livâü'l

Hamd'im, Hamd Sancağımın altında hepsi toplanmış olacaklar.”

Hepsi Peygamber Efendimiz'in Livâü'l-Hamd'i altında... Muhteşem bir sancak dalgalanacak ve altında da, Allah'ın en nurlu, en mübarek

kulları, mahşer yerinin en güzel yerinde, en güzel kullar Peygamber Efendimiz'in yanında olacaklar.

(Ve ene evvelü men tenşakku anhu'l-ard ve lâ fahr) Kıyamet kopup da insanlar kabirlerinden kalkacakları zaman kabrinden ilk kalkacak olan yine ben olacağım.”

(Ve ene evvelü şâfiin) “Ve ilk şefaathçi ben olacağım kıyamet gününde, *(ve evvelü müşeffain)* ve şefaati ilk kabul olunan, makbul şefaathli kimse olacağım. *(Ve lâ fahra)* Öğünmek yok.” diyor.

Tabii hadis meraklıları sorarlar:

“—Bu hadis-i şeriflerin senedi nasıldır, iyi midir?”

Evet. Bu hadis-i şerifi Tirmizî rivâyet etmiş, “Hasen hadistir.” diye buyurmuş. İbn-i Mâce de Ebû Saîd el-Hudrî Hazretleri'nden rivâyet etmişler. Hadis sahih bir hadis-i şerif. Tabii bu kaynakları da, İbn-i Mâce'yi, Tirmizî'yi de alimlerimiz Türkçemize kazandırdılar; Allah rahmet eylesin... Oralardan açılıp okunabilir.

e. Peygamberlerin Seyyidi

Üçlemek için bir hadis-i şerif daha okuyalım sevgili dinleyiciler, bu mübarek Mevlid Kandili gününde, onu kutlarken, onun sözleriyle onun şahsiyetini biraz daha sağlam bir şekilde zihnimize, gönlümüze yerleştirip aşkımız, şevkimiz, bağlılığımız ziyâde olsun diye, bir hadis-i şerif daha okuyalım:

Peygamber SAS Hazretleri buyuruyor ki:⁴

أَنَا سَيِّدُ الْمُرْسَلِينَ إِذَا بُعِثُوا، وَسَابِقُهُمْ إِذَا
وَرَدُوا، وَمُبَشِّرِهِمْ إِذَا

أُبْلِسُوا، وَإِمَامِهِمْ إِذَا سَجَدُوا، وَأَقْرَبُهُمْ مَجْلِسًا
إِذَا اجْتَمَعُوا؟

أَتَكَلَّمُ، فَيُصَدِّقُنِي؛ وَأَشْفَعُ، فَيَشْفَعُنِي؛ وَأَسْأَلُ،
فَيُعْطِينِي

(ابن النجار عن أم كرز)

RE. 152/4 (*Ene seyyidü'l-mürselîne izâ buisû*) “Ben peygamberlerin seyyidiyim onlar ba’solundukları zaman, yâni kıyamet kopup mahşer yerinde *ba’sü ba’de’l-mevt* olduğu zaman. (*Ve sâbikuhum izâ veredû*) Ve cennete gidecekleri zaman en önlerindeyim. İlk girecek olan benim. (*Ve mübeşşiruhüm izâ üblisû*) Ye’se düştükleri zaman onlara müjde vericiyim.”

Tabii kolay değil. Mahşer günü dehşetli bir gündür. Herkes kendi telâşına düşecek. “*Nefsî nefsi!*” diyecek. Arapça’da bir kelimenin sona *î* sesi geldi mi, “benim” demek. (*Nefsî*) “Benim nefsim, benim canım, benim başım, benim derdim, benim telâşım!” diye herkes kendisinin

⁴ *Kenzü’l-Ummâl*, c.11, s.584, no:32043; *Câmiü’l-Ehâdîs*, c.VII, s.17, no:5701.

nefsinin telâşına düşecek. Zor bir durum. Korkacaklar, titreyecekler, terleyecekler: “Acaba Rabbimiz bize ne muamele edecek?” diye.

“İşte o zaman, (*mübeşşirühüm*) ben onların müjdeleyicisi olacağım.” Beni görünce müjdeneyecekler. Benim şefaatiyle kurtulacaklarını bildikleri için içleri açılacak, telâşları dağılacak.

(*Ve imâmühüm izâ secedû*) “Secde ettikleri zaman...” Rahmân’a secde edecekler tabii. Allah-u Teâlâ Hazretleri’nin tecellîsi, azameti karşısında, mahşer halkı secde edecekler. “O zaman, ben onların imamıyım. Namazı kıldıran imam gibi, en önde onların önderiyim.”

(*Ve akrabühüm meclisen ize’ctemeù*) “Ve toplandıkları zaman dîvân-ı ilâhîde, Allah-u Teâlâ Hazretleri’nin huzurunda toplandıkları zaman Allah’a en yakın olanları benim, en yakın oturanı benim.”

Tabii biliyorsunuz, bir mecliste oranın sahibine en yakın olan yere, en şerefli insan oturur. Öyle o manzarayı göz önüne getirin!

(*Etekellemü feyusaddikunî*) “Ben konuşacağım, Allah beni tasdik edecek” “Doğru söylüyorsun ey Habîb-i Zîşan’ım!” diye Rasûlüllah Efendimiz’in o güzel doğru sözlerini Allah-u Teâlâ Hazretleri tasdik edecek.

Şimdi muhterem kardeşlerim! Allah-u Teâlâ Hazretleri’nin “Doğru söylüyorsun!” demesi var. Bir de riyâ ile ilgili bir hadis-i şerif okumuştum. Orada birisi kalkacak diyecek ki, muhakeme olunurken ahirette:

“—Yâ Rabbi, işte ben çalıştım, çabaladım dünyada, cihad ettim, senin için yapılmış bir harbe katıldım, işte savaştım, öldüm, şehid oldum.”

Ona Allah-u Teâlâ Hazretleri buyuracak ki diyordu, o okuduğum hadis-i şerifte:

“—Yalan söylüyorsun!”

Melekler de, hepsi birden mahşer halkı da

“—Yalan söylüyorsun!” diyecekler.

Ne yapmış adam?

“—Sen şöhret için çarpıştın, ganimet için çarpıştın. ‘Ne kahraman’ desinler diye çarpıştın. Yâni dünyevî bir sebeple çarpıştın, yalan söylüyorsun!” denecek.

Demek ki Allah-u Teâlâ Hazretleri konuşanların yalan söyleyenlerine “*Kezebte!*” diyecek, “*Yalan söyledin alçak!*” diye azarlayacak. Ama Peygamber Efendimiz konuştuğu zaman tasdik edecek. Çünkü Peygamber Efendimiz Allah’ın rızasına uygun güzel şeyleri söyleyecek. Allah onu tasdik edecek: “Doğru söyledin ey Habîb-i Zîşanım!” diye.

(*Ve eşfeu feyüşeffiunî*) “Ben şefaathedeceğim. Allah benim şefaathimi makbul şefaathedecek, kabul edecek. (*Ve es’elü feyu’tinî*) Ve ben isteyeceğim, Allah-u Teâlâ Hazretleri de benim istediğimi bana verecek.” buyuruyor.

f. Sünnet-i Seniyyeyi Öğrenelim ve Yaşayalım!

Evet, böylece huzurunuzda, şu mübarek kandil günü münasebetiyle; Efendimiz'in dünyaya teşriflerinin, doğumlarının, mevlid-i şeriflerinin münâsebetiyle, onun hadis-i şeriflerinden üç tanesini okumuş olduk muhterem kardeşlerim!

Tabii Peygamber Efendimiz SAS dünya teşrif eylediler, doğdular, büyüdüler, peygamberlik kendilerine verildi. Nice güzel, ibret dolu bir ömür geçirdi. Nice tavsiyeleri, nasihatleri var... Peygamber Efendimiz'le bizim münasebetlerimiz nedir?

Muhterem dinleyiciler! Peygamber SAS Efendimiz'i tanımalıyız! Bu bir. İlk vazifemiz iman ettikten sonra onu tanımak... Rasûlüllah Efendimiz'in *sîretini*, yâni hayatını tanıyacağız.

Sonra, hadis-i şeriflerini tanıyacağız. Ne buyurmuş Peygamber Efendimiz? Bakın, 23 sene peygamberlik yapmış. Etrafındaki insanları Allah'ın yoluna çağırmış. Yalan yanlış iş yapanları ikaz etmiş. Doğru olanlara, doğru olan şeylerin doğruluğunu bildirmiş. Neler söylemiş, merak etmiyor muyuz, o Rasûl-i Zîşânımızın sözlerini, fiillerini, hareketlerini, hayat tarzını... İşte hadis-i şeriflerini okuyacağız.

Benim şimdi sabahleyin kütüphanemi karıştırırken baktım, herkese tavsiye ediyorum, *Riyâ-zü's-Sâlihîn* kitabını okuyun diye. El-hamdü lil-lâh, bu kitabın Türkçe'ye üç ciltlik tercümesi var. Arapça metni var. Arapça şerhi var, açıklaması var... Bir de Amerika'dan İngilizcesini ge-

tirdim. Eh, benim *Riyâzü's-Sâlihîn* serim kütüphanemde tamam. Darısı başınıza... Siz de hiç olmazsa *Riyâzü's-Sâlihîn* kitabının Arapçasını, Türkçesini, açıklamasını şöyle kütüphanenizde bulundurun, okuyun! Hiç olmazsa *Riyâzü's-Sâlihîn* penceresinden... O İmam Nevevî Hazretleri çok büyük bir alimdir, rahmetu'llâhi aleyh, Allah şefaatine erdirsin. Onun seçtiği güzel hadis-i şeriflerden Peygamber Efendimiz'in nasihatlerini dinleyin!

Tabii hadis-i şeriflerini öğreneceksiniz. Ne olacak sonra? Kuru bilginin ne kıymeti var? Bildiklerinizi yaşayacaksınız. Rasûlüllah Efendimiz'in tavsiyelerini tutacaksınız! İkazlarından mütebbih olacaksınız! “Bırakın!” dediği kötü şeyler varsa alışkanlıklarınız

arasında, huylarınız arasında; onları bırakacaksınız ve Peygamber SAS Efendimiz'in sünnet-i seniyyesi cadde-i kübrâsında, ana caddesinde yürüyerek, yaşamınız boyunca cennete doğru, sağlam yoldan câdde-i kübrâyı Ahmediyye'den, Şeriat-i Garrâ'nın yolundan yürüyeceksiniz. Bu önemli.

Yoksa Rasûlüllah Efendimiz doğmuş, vazife görmüş, mü'minleri yetiştirmiş... Sonra? Siz dinliyorsunuz ama hiç onun yolunda değilsiniz. Hiç onun tavsiyelerini tutmuyorsunuz. Hiç onun yasakladıklarından vazgeçmemişsiniz. Böyle bir şey olabilir mi. Bir mü'min için bu büyük bir tezat olur.

Onun için, Rasûlüllah'ın sîretini öğreneceksiniz, sünnetini öğreneceksiniz, sünnetini hayatınızda

uygulayacaksınız. Peygamber Efendimiz'in sünnetini hayatında uygulayanlara yüzlerce şehid sevabı verecek Allah. Çok büyük mükâfatlar verecek.

Göreyim sizi sevgili kardeşlerim, hepimiz Peygamber Efendimiz'in sünnetine uygun yaşayarak şu Türkiye'yi ve dünyayı asr-ı saadet gibi yapalım! Hayatımız, evimiz, çevremiz, köyümüz, şehrimiz, işimiz, çalışmamız, devletimiz, her şeyimiz asr-ı saadet müslümanları gibi, yâni sahabeler gibi, sahâbe-i kirâm – *rıdvânu'llâhi teâlâ aleyhim ecmain*– hazretleri gibi olsun. Öyle güzel bir yaşam ile yaşayalım.

Tabii Rasûlüllah SAS Efendimiz'in bir böyle sözünü etmek var. Uzaktan, böyle diliyle Rasûlüllah Efendimiz'in sözünü etmek... Bu yeter mi? Yetmez. Bir aşık için bu bir hasrettir, bu bir ayrılıktır. Böyle bir ayrılık, canına ağır gelir. İçini üzer, gözünden yaşlar döktürür, sevgili dinleyiciler! Rasûlüllah SAS Efendimiz'in cemâlini görmek lâzım! Rasûlüllah SAS Efendimiz'i görmek lâzım!

“–Olur mu?”

Olur tabii! Peygamber SAS'in hadis-i şeriflerinde bildiriliyor. Rasûlüllah SAS Efendimiz insanın rüyasında görülebilir.

“–Nasıl görülür? Ya başka bir şey görürse insan?” Rasûlüllah'ı bir insan rüyasında görmüşse, odur. Gerçekten

Rasûlüllah Efendimiz'dir. Çünkü rüyada Rasûlüllah konusunda aldatmaca olamaz. Şeytan Rasûlüllah Efendimiz'in sûretine, sîmasına giremez.

Şimdi bana bazıları anlatıyor rüyalarını:

“—Hocam, Rasûlüllah Efendimiz’i gördüm ama, Rasûlüllah Efendimiz’in sakalı, bıyığı yoktu rüyamda...” diyor.

Hà, o şuna alâmettir: Sen Peyamber Efendimiz’in ümmetisin ama, Peygamber Efendimiz’in sünnetini îfâ etmemişsin. Bak Rasûlüllah Efendimiz’in sakalını göremiyorsun, Rasûlüllah Efendimiz sakallı olduğu halde... Demek ki, sünneti işlemekte kusurun var.

İşte insanın kusuruna göre, bazen böyle ikazlı görünüşler olabilir ama, insan Rasûlüllah SAS Efendimiz’i rüyasında görmeli!

Bu nasıl olur? Kısaca anlayacağınız gibi söyleyeyim ki: “Aç tavuk rüyasında yem görürmüş.” derler dedelerimiz. Lâtife yollu söylediğim şu mübarek kandil gününde... Sen Rasûlüllah SAS Efendimiz’i şevk ile seversen, onu candan seversen; o da senin rüyana teşrif eder, senin rüyayı şerefendirir, sana cemâlini gösterir.

Ama Rasûlüllah SAS Efendimiz’i anmazsan, salât ü selâmı çok eylemezsen, sevgisini içine yerleştirmezsen, onun hayatını okumazsan, hadislerini okumazsan, yolunda gitmezsen; o zaman darılır, rüyana gelmez. Tabii, o da bir ikaz işareti. Ondan da mütenebbih olup, insanın halini düzeltmesi lâzım!

Sevgili dinleyiciler, Allah-u Teâlâ Hazretleri cümlemizi Peygamber SAS Efendimiz’in sünnetine uyan, sevgisini kalbinde canlı tutan, Rasûlüllah aşığı olan, Rasûlüllah SAS

Efendimiz'in yolunda yürüyen, Ümmet-i Muhammed'i seven; Ümmet-i Muhammed'in fakiri, zengini, âlimi, cahili, yoksulu, şu ırktan, bu ırktan, beyazı, sarısı, siyahı... Hepsini seven ve onların selâmeti için çalışan; Allah'ın sevdiği şekilde ömür geçiren, Peygamber Efendimiz'in tavsiye ettiği şekilde yaşayan, nasihatlerini tutan, iyi, has ümmetlerinden olmaya hepimizi Allah muvaffak eylesin...

Ömrümüzü Efendimiz'in sünnetine uygun geçirelim! Allah'ın sevdiği şekilde geçirelim! Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin huzuruna, ahirete mü'minler olarak göçelim! Mahşer gününde Peygamber Efendimiz'in *Livâü'l-Hamd*'i altında Allah bizi peygamberlerle, sıddıklarla, şehidlerle, salihlerle beraber haşreylesin... Peygamber Efendimiz, *Livâü'l-Hamd*'i elinde, en önden giderken, Allah cümlemizi o mübarek grubun içinde, Rasûlüllah Efendimiz'le beraber cennete varıp, bi-gayri hisâb cennete dahil olanlardan eylesin... Cennet içre bizi Peygamber SAS Efendimiz'e komşu eylesin...

Dünyada böyle asırlarca sonra, ondan uzak bir devirde yaşadık, dünyaya geldik; ahirette komşuluğunu nasib eylesin... Havz-ı Kevserinden doya doya nûş edelim! Rasûlüllah Efendimiz'in meclisinde şâd olalım!

Allah-u Teâlâ Hazretleri bizi rıdvân-ı ekberine vâsıl eylesin, iki cihan saadetinin en yüksek mertebelerine nâil eylesin.

Aziz ve sevgili Akra dinleyicileri, hepinize dünya ve ahiretin her türlü hayırlarını dilerim.

Allah'ın gönüllerinizin muratlarını ihсан eylesini dilerim... Nice nice mübarek günlere, kandillere, gecelere Allah'ın sevdiği kullar olarak, Rasûlüllah'ın râzı olduğu kullar olarak erişmenizi niyaz ederim...

Allah-u Teâlâ Hazretleri dualarımızı kabul eylesin. Kandillerimizi mübarek eylesin...

Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû!

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

08. 08. 1995 - İstanbul

[Bütün MÜBAREK GÜN VE GECELER
sohbetlerine PDF olarak
ulaşmak için tıklayınız.](#)

